

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima septima Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Decima septima Septembris.

De sancto Lamberto episcopo, martyre,
& patrono Leodiensium.

*Ex veterum Martyrologijs, Stephano vita scriptore,
chronicis Leodiensium, & cæteris.*

TVngrensi diœcesi, Leodio, villa publica, natale sancti LAMBERTI episcopi. Qui dum regiam domum zelo religionis increpasset, cum rediens orationi incumberet, ab iniquissimis viris de palatio regis missis ex improviso conclusus, intra domum ecclesiæ occiditur. Cuius sepulcrum creberrimis illustratur miraculis. Usus est præceptore *Winters-houen* sancto archipresbytero Landoaldo: magistroque suo sancto martyri Theodardo, in episcopatum successit. Clodoveus rex eius prudentia & auctoritate familiariter utebatur patrem eum appellans & Apostolicum virum, in eo priuilegio quod promulgauit pro immunitate ecclesiæ beatæ Mariæ Traiecti. Debuitque sanctus in patria vrbis, post martyrium beati Theodardi pontificium suscipere. Urgebant enim eum Clodoveus rex cum suis proceribus, electio omnis cleri, & acclamatio ytriusque sexus. Nec minus ob sanctitatem & prudens consilium placuit Childerico regi, qui non dubitauit pectus eius domicilium esse Spiritus sancti, & linguam veritatis organum. Sed hoc rege occiso turbata est ecclesiæ pax. Siquidem Ebroinus tyrannus, qui Maior domus sub Theodorico rege sæpius Franciam turbauerat, sanctum Lambertum iustitiæ & publicæ libertatis defensorem, episcopatu expulit, &

Septemb. 17.

NATALES

lit, & Faramundum quendam intrusit: per quem
Tungrensis ecclesia experiendo didicit, furem
Ioan. 10. non venire nisi ut furetur, mactet & perdat. San-
ctus Lambertus autem videns se obstinatae tyran-
nidi & oppressioni ecclesiae non posse resistere, in-
fructuosum laborem prudenter declinavit, & per
septem annos Angelicam vitam duxit in Stabu-
leto monasterio, usque ad miseram Ebroini in-
* Confer 7. terfectionem. Nominatur Apostolus* Taxandriae
Maij. eo quod multa praedicatione & patientia ad fi-
dem conuerterit eius regionis populum idolola-
triae cultu sordescens, qui nullis ciuitatibus,
sed pluribus & sparsis vicis continebatur, usque
ad Tungros. Et propter hanc conuersionem Ta-
xandri Leodiensi ecclesiae subditi fuerunt, sicut
cernere licuit, usque ad nuperam episcopatum
multiplicationem, Pipinum principem, primi
Pipini nepotem, de publico cum Alpaide adul-
terio, quibus potuit modis reuocare laborauit.
Qui visus est quidem reiecta pellice, velle redin-
tegrato coniugio obtinere remedium peniten-
tiae, sed per eandem penitus subuersus est. Cui
etiam postulanti, ea de causa assistit frater eius,
impius Dodo, qui in villa Legia orantem Lam-
bertum, & per modum crucis expansum, ante
altare sanctorum martyrum Cosmae & Damia-
ni, per satellites suos lancea perforauit, & cum
eo simul interemit Petrum & Andoletium, san-
cti martyris consanguineos. Sic beatissimus mar-
tyr omni virtutum gratia adornatus, cum B. Ioan-
ne Baptista, ob impugnatum adulterium, meruit
palmam martyrii, anno Domini sexcentesimo
nonagesimo octauo, episcopatus quadragesimo.
Sacrilegus vero Dodo aeternae damnationis in-
currit

currit interitum, tum etiam posteritati suæ tanti facinoris iugem pœnam, & indeficiens opprobrium vsque hodie reliquit. Vnde Wandelbertus scribit, Factio quem cœsum semper tremebunda pauescit. Sepultus est beatissimus martyr apud Traiectenses in ecclesia sancti Petri, vnde post duodecim anno translatus est cum sede cathedrali à beato Huberto ad villam Legiam, tunc quidem ignobilem Lotharingiæ vicum, sed martyrio & miraculis sancti Lamberti nobilitatum. Eius etenim patrocinantibus meritis, postmodum commutatur in celeberrimam urbem, quæ modò Leodium dicitur, à mediæ ætatis scriptoribus etiam Leudica & Leodicum. Vnde Carolus magnus legitur celebrasse Pascha apud sanctum Lambertum, in vico Leodico. Estque caput ditionis Leodiensis, principem habens suum episcopum: cuius iurisdictioni ciuili subesse scribit Guicciardinus, oppida muris cincta viginti quatuor, præter medietatem Traiecti. Fecit autem primam donationem Carolus Martellus Is siquidem:

*Huberto Imperium terra, & ius contulit omne,
Illectus pietate viri, ingentoq; sagaci.*

Quanquam præcipuè hoc eum dedisse suspicet ecclesiæ beati Lamberti in expiationem scdissimi delicti parentum. Neque mirari oportet causam necis omissam esse ab ijs qui primi martyrium scripserunt. Eam enim omiserunt, vel studiosè, vel vrgentibus principibus, qui familiæ suæ maculas regi voluerunt. Celebratur autem translatio quarto Calendas Maij: triumphus in *scps*, 2 tertio Idus Octobris: sed natalis dies decimo septimo Septembris celeberrimus est, per totam diœcesim & alibi, etiam semotissimis in locis.

*Lib. 4. de
gest. Franc.
cap. 86.*

Septemb. 17.

NATALES

locis. Est enim celeberrima martyris memoria apud Friburgenses in Brisgoia, qui se sancti martyris caput habere gloriantur ex donatione Rudolphi episcopi, qui frater erat Bertholdi quarti Zeringiæ Ducis. Duces quoque Carinthiæ in finibus Carnorum ac Styriorum opulentissimum divi Lamberti monasterium fundarunt. Est autem diœcesis hæc multis modis commendanda. Si antiquitatem spectes, reliquas in Belgio longè antecedit: si sanctitatem, omnes episcopi sancti recensentur qui beatum Lambertum antecesserunt: duo quoque successores, Hubertus & Floribertus, qui Leodij resederunt. Quanquam & alij quidam sanctitate & miraculis claruerint. Albertus filius Ducis Brabantiæ etiam sanguinem fudit pro ecclesiastica libertate. Frederici martyrium & miracula clerus Leodiensis descripsit. Si eruditionem quæras & nobilitatem: Stephanus, Ratherius, & Nodgerius dum episcopi erant, Sanctorum historias scripserunt. Multi multa clericorum collegia erexerunt, & in monasterijs quoque scholas esse voluerunt. Recensentur autem nominatim in clero Leodiensi, qui Innocentium secundum exceperint. filij regum, novem: Ducum, viginti quatuor: Comitum, viginti novem: Baronum siue nobilium septem. Et ex his multi erant Doctores Legum, Decretorum, aut Sacrarum literarum.

Circa eadem ferè tempora dedit Leodium catholica ecclesiæ tres Romanos Pontifices, Fredericum, Iacobum & Theobaldum archidiaconos, qui inter Pontifices nominantur, Stephanus I x. Urbanus III, & Gregorius x. omnes inter beatos numerati, & suis locis in præsentì opere descripti.

a De

De hac victoria & triumpho Ioannes Placentius in Hugone episcopo.

Die vigesima prima Septembris.

De sancto Gerulpho, martyre Flandro.

Ex Martyrologio propria ecclesia; historia ibidem manuscripta, & Meieri commentarijs Flandria.

VNdecimo Calendas Octobris, natalis beati Matthæi Apostoli & Euangelistæ. Ipso die, passio beati GERVLPHI martyris. Item octavo Idus Octobris, aduentus sancti Gerulphi martyris, ex Merendra Truncinium. Et septimo Calendas Iulij, In Trunchinio, translatio corporis sancti Gerulphi martyris. Hic Merendræ, in Flandria, claris & Christianis parentibus ortus, ab infantia pietatis amantissimus fuit. Monasteria & Deo dicatas ecclesias religiosè frequentauit; clericos & sacerdotes magno studio coluit; & in summa, hoc maximè illi curæ fuit, vt vitam suam quàm optimè ad normam diuinæ legis institueret. Quum verò nondum esset sacramento Confirmationis insignitus, nec se proinde absolutum, & aduersus omnia aternæ salutis impedimenta satis ornatum, Christi militem esse piè prudenterque existimaret, viro quodam comitatus, qui susceptoris circa se officio fungeretur, ex solo natali Gandauum ad Blandiniense monasterium se contulit, vt sacro chrismate ab episcopo Nouiomagenfi Heliseo, qui tum eo forte aduenerat, liniretur. Cumque percepto sacramento, repletus iam pinguedine gratiæ spiritualis, domum rediret, haud procul a monasterio quod Truncinium

C c

dicitur